

بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار نخبگان استان سمنان

گاهی من با خانواده‌ی معظم شهدا در خانه‌هایشان، زیر سقف‌هایشان می‌نشینم و می‌بینم گاهی مادر يك شهید، حقیقتاً يك نخبه‌ی فکری و روحی است؛ يك انسان برجسته است. همین جا هم دیدیم؛ در جاهای دیگر هم دیده‌ام. انسان تحت تأثیر قرار می‌گیرد. نخبه آن کسی است که بتواند برجستگی خودش را بدون ادعا، با شخصیت خود، با هویت خود و با ذات خود، به دیگران تفهیم کند. من این را می‌بینم. در بین مردم استانها و مردم سراسر کشور، برجستگی در همه جا هستند؛ اما ما از هم خبر نداریم. خوب بود اگر فرصت بود و اگر می‌توانستیم، به جای این شش نفر از دوستان که تشریف آوردند - غیر از آقای استاندار - شصت نفر می‌آمدند و صحبت می‌کردند. من واقعاً مشتری و طالب هستم. متأسفانه مجال کم است. توصیه می‌کنم جلسات نخبگان و سخن گفتن آنان و سخن شنیدن از آنان، باب بشود. مسئولان مختلف، در رده‌های مختلف این کار را بکنند. ما هر جا که می‌رویم، بخشی از برنامه‌مان این است، لیکن مجموعه‌ی مسئولان استانها، مسئولان کشور و وزرا، به يك شکل مناسبی این کار را در برنامه‌ها بگنجانند، که من حالا پیشنهادی درباره‌ی شکلش ندارم؛ باید بررسی کنند؛ ببینند چه طور می‌شود نخبه‌ها را وسط میدان آورد و آنها را شناساند و شناخت. اول، باید اینها را شناخت. بنابراین، من خیلی از این جلسه خوشحالم. البته من يك قدری (نیم ساعت) هم تأخیر داشتم، از دوستان عذرخواهی می‌کنم. علتش این بود که بعد از نماز، آقایان مسئولان - وزرا و مسئولانی که از تهران اینجا تشریف آوردند - به ما گفتند ده دقیقه بنشینید برای جمع‌بندی کارها و بحثهایی که برای اقدامات سفر کردند؛ اما ده دقیقه‌ی آنها شد حدود چهل دقیقه! به هر حال، تا تجدید وضو کنیم و بیاییم اینجا، طول کشید.